૭૮૬

1923 6-9-1923

ગોહરે ઇશ્ક

Ni. 212

બુલબુલે કવ્વાલી.

પબ્લીશર્સ.
શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ નારણદાસ
બુકસેલર.
ઠે૦ લીમડાચોક-સુરત

495

સુરત બરાનપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા
શ્રી "અનાવિલ" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

કી. રૂા. ૦-૪-૦.

૭૮૬

ગૌહરે ઇસ્ક

ઉર્ફે

બુલબુલે કવ્વાલી.

જીસમેં

ઉમદા ગજ઼લે-કવ્વાલી, વગયરેં ઉમદા તોરસે
દરજ કીયાહય,

સુનલો કુછ જા.બજા. તારીફ ગજલસે મહેફીલ મેં,
પરન્નાનકી અહાફ઼ દીખા રહી હય, યે ગજલે-મેહફીલ મે.

પબ્લીશર્સ.

શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઇ બુકસેલર.

ઠે૦ લીમડાચોક—સુરત.

આવૃત્તિ બીજી. પ્રત ૨૦૦૦. ૧૯૨૩

કીમત સીર્ફ ચાર આના.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડાચોક-સુરત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા શ્રી "અનાવિલ" પ્રિન્ટીંગ
પ્રેસમાં ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

ગોહરે ઇસ્ક

ઉર્ફે

બુલબુલે કવ્વાલી.

ગઝલે-વલી.

હમતો આશક હેં તેરે નાજ ઉઠાને વાલે.
તુજસે કમ દેખેહેં ગહબુબ સતાને વાલે,
બંધ કર કયદે મોહબ્બતમેં ખબર લી ન મેરી
દામમેં જીસકે ફંસે દામ છુડાને વાલે.
કલ શબે વસ્લમેં કયા જલ્દ કટીથી ઘડીયાં,
આજ કયા મારગયે ઘડીયાલ બજાને વાલે.
કલ જો રસ્તોમેં મુલાકાત હુઇ તો યે કહા,
કહાં જાતેહો તરેહદાર જલાને વાલે.
ગુજરી મુદ્દત કે મેરે સાથ ન મીલને આયે,
કયા હુયે યાર ગલે હમકો લગાને વાલે.
યુંતો અવકાત ગુજરતી હે મજેદારીમેં
ન મીલે ચેન મજેદાર દીખાને વાલે.
અબકે મીલનાહો નઝીર યારસે કેહદો જાકર
કયા ભલા હમ ન રહે માર ખુલાને વાલે.

ગઝલે-મુમતાજ.

હર શયમેં અયાં જલ્વગી જોબા હે તુમ્હારા,
ઓર ખુદ હો નીહાં ખુબ યે પરદા હે તુમ્હારા.
થા દેરો હરમ એક જો તુમ છુપતે ન સાહેબ,
ડાલા હુવા યે બીચમેં ઝગડા હે તુમ્હારા.
કયું હમસે બતાવારોંપે ખફગીકી નઝર હે,
જો નેક હે યા બદ હે વોહ બંદા હે તુમ્હારા.
બીન દેખા હુવા તાલીબે દીદાર જમાના.
ચીતલનકી યે શોખી હે કરીશમા હે તુમ્હારા.
નજદીકભી તુમ રેહત હો ઓર દૂરભી સબસે,
યે તર્ઝભી દુન્યામે નીરાલા હે તુમ્હારા,
ગુરફેસે જરા ઝાંકકે યે જલસા તો દેખો.
ઉશ્શાક તડપતે હેં તમાશા હે તુમ્હારા.

ઇસ ખાકકે પુતલેમેં તજલ્લી હે તુમ્હારી.
સુરત જો હમારી હે વોહ નકશા હે તુમ્હારી.
દીલ દેકે તુમહેં હોતા ન મુમતાજ પરેશાં,
પર કયા કરે અંદાજહી અચ્છા હે તુમહારા.

અતરે સખુન-ગઝલ.

હસીનોં કા હરએક આલમમેં શોહરા હોહી જાતા હય,
તુમહેં જો દેખ લેતા હય વોહ શયદા હોહી જાતા હય.
મંય સાઇલ એક બોસેકા વો તાલીબ હય મેરે દીલકે,
કભી ઉનકા કભી મેરા તકાજા હોહી જાતા હય.
ખતા હય હો ગઇ મુઝસે ખતા કયા હય મેરે દીલકી.
તુમહેં જો દેખ લેતા હય વોહ શયદા હોહી જાતા હય;
નીશામેં લે લીયા બોસા ખફા કયું હોતે હો સાહેબ,
ચલો મીલ બયઠો જાનેદો ખસા હો નહી સકતા.
નહીં કુચ માહપર મૌકુફ દેખો અપની સુરત.
ખુદા જબ હુસન દેતા હય તો શોહરા હોહી જાતા હય.

ગઝલે-અકબર.

હમ ગુનેહગારોંપે તેરી મેહરબાની ચાહીયે,
સબ ગુનાહ ભુલ જાય કે રહમતકા પાની ચાહીયે,
પુસ્ત ઘર મોહરે નુબુવ્વત કરકે ખાલીકને કહા,
કુછ તો અય પ્યારે મેરી તુજપર નશાની ચાહીયે.
કેહતે હે ખાલીકસે હઝરત મેં તેરા મહબુબ હું,
ખુલ્દમેં સબ ઉમ્મતે મહબુબ જાની ચાહીયે.
દેખકર મેઅરાજમેં સામાં ફરીશતોને કહા,
અયસા મેહમાં ચાહીયે કીસીકો સુના ન ચાહીયે,
દાસ્તાને ગમ કહાની દર્દકી જુઝ આપકે,
કીસસે કેહની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
શાફએ મેહશર નહીં મેરે ગુનાહોંકા શુમાર,
અયસે આસીપર તુમ્હારી મેહરબાની ચાહીયે,
જો બહક તસલીમ હે ઇસકે રસુલુલ્લાહ મેં.
તુરબતે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલે-તુરાબ.

હદફ જીસકા ફકત દીલ હો મેં અયસે તીરકે કુરબાં,
બદન જીસસે ન ઘાયેલ હો મેં ઉસ શમશીરકે કુરબાં

તુ ખાક અપને કદમકી દે નકર મોહતાજ કુંદનકા,
કીસે મીલતી હે યે દૌલત મેં ઉસ અકસીરકે કુરબાં.
ઉઠાકર બુરકા ચેહરેસે જરા સુરત તો દીખલાદે,
હીજાબ ઇતના નકર મુઝસે તેરી તસવીરકે કુરબાં.
કહા લયલાને જબ હંસકર કે બેડી ડાલદો ઇસકે,
ગયા બન કયેસ દીવાના હુવા જંજીરકે કુરબાં.
તુરાબ ઊસને જવાનીમેં મુઝે પીરોંકી નેઅમત દી,
બનાયા પીર મુઝકો મેંતો અપને પીરકે કુરબાં.

ગઝલે—ફકીર.

હજાર તહસીં હો ઇસ્ક તુજકો તુ કયા કયા દીખા રહા હે.
શીરાકે લયલા યસરબીમેં બ શકલે મજનું ફીરા રહા હે.
મે શૌકે યસરબકા યે તકાઝા કે ચલ મદીનેકો જજબગે દીલ,
શરાબે ઉલફત પીલા કે અહમદ હરએકકો શયદા બના રહા હે.
કભી જો હુસ્ને નબીપે અપના ,મ—નઝરે કલબી ખ્યાલ પહોંચા.
કહા યે ફકીરે રબીને મુઝકો હરએકમેં વોહી સમા રહા હે.
કહા જો મુસાને રબ્બે અરની જ[illegible] પાયા કે લન તરાની,
હમારે હઝરતકો ઇજને મીન્ને જમાલે હકસે સુના રહા હે.
અરબકા વાલી લકબ કુરેશી ખુદાકા પ્યારા નબી હમારા,
દીખા દીખા કરકે દીલકો જલવે તરેહ તરેહસે લુભા રહા હે.
તુમ્હારી ફુરકતમેં અય પયંબર તુમ્હારા 'આશીક ફકીર અહકર.
તડપ તડપ કર બહાલે મુઝતર—નશાને હસતી મીટા રહા હે,

ગઝલે—ઉલવી.

હમકો યાં દર દર ફીરાયે યારને, લામકાંમે ઘર બનાયા યારને.
આપ અપને દેખનેકે વાસતે, હમકો આઇના બનાયા યારને.
અપને એક અદના તમાશેકે લીયે, હમકો સુલી પર ચડાયા યારને,
દોસ્તો અબ દીદયે દીલકો મેરે, અપના ઘર અંગન બનાયા યારને.
હોગયા દામન ઝટક કર આપ અલગ, ખાકમેં હમકો મીલાયા યારને.
આપ છુપકે હમકો કરકે રૂબરૂ, દીલમેં મેરે ઘર બનાયા યારને.
કરદીયા સીદલીકો ઉલવી બાતમેં, મુજકો વોહ નુક્તા બતાયા યારને.

ગઝલે—દાગ.

હમારે દમ નીકલે મેં ભી એક આલમ નીકલતા હે,
કેવો મુસતાક હેં દેખે તો કયુંકર દમ નીકલતા હે.
કમી કયા પડ ગઇ હે આહને વાલુંકી અય કાતીલ,
કે અબ તો તેગ કમ ખીંચતી હે ખંજર કમ નીકલતા હે.
ગીલા કેયસા કહાંકા રંજ કેયસા જો બલબે હોંના,
જબ ઉસને પીયારસે પુછા તુમહારા દમ નીકલતા હે.
ન તુજસા આજ તક દેખા ન તુજસા હશર તક દેખેં,
ઇન આખુસે બોહત નીકલા બહોત આલંમ નીકલતા હે.
કોઇ કયા ચલ સકેગા ઇસ ખરામેં નાઝસે બડકર,
કીયા મતકા તુમહારી ઠોકરૂંમેં દમ નીકલતા હે.
તુમહી મેરે મસીહા હો તુમહી મેરી તમનના હો.
તુમહી પર જાન જાતી હે તુમહી પર દમ નીકલતા હે.

ગઝલે—ગાલીબ.

હઝારૂં ખુવાહેશેં અયસીકે હર ખવાહીશપે દમ નીકલે,
બોહત નીકલે મેરે અરસાં વલેકીન ફીરભી કમ નીકલે;
નીકલના ખુલ્દસે આદમકા સુનતે આય હેં લેકીન,
બોહત બે આબરૂ હે કર તેરે કુચેસે હમ નીકલે.
બરમ ખુલ જાય ઝાલીમ તેરી કામતકી દરાઝીકા,
અગર ઇસ તુરરએ પુર પેંચ વ ખમકા પેંચો ખમ નીકલે,
હુઇ ઇસ દૌરમેં મનસુબ મુજસે બાદા આશામી.
ફીર આયા વો ઝમાના જો જહાંમે જામે જમ નીકલે.
મોહબ્બતમેં નહીં હે ફરક જીને ઓર મરનેકા,
ઉસીકો દેખકર જીતેહેં જીસ કાફીરપે દમ નીકલે,
કહાં મેખાનેકા દરવાઝા ગાલીબ ઓર કહાં ઝાહીદ,
પર ઇતના જાનતેહેં કલ વો જાતા થાકે હમ નીકલે.

ગઝલે—કલીમ.

હમારૂં નાઝ કરતી અપની જાને નાઝની નીકલી,
તેરે રોઝપે યા શાહે ઉમ્મુમ જાને નાઝની નીકલી.
શરફમેં કાબાસે બડકર મદીનેકી ઝમીં નીકલી,
તો શાને કીબરીયા ખલી યે શાને મુરસલી નીકલી.

જલાકર ખાક કર દેગી તુઝે યે રહીશે ગરદું,
નબીકે હીજરમેં મુંહસે જો આહે આતશીં નીકલી.
કુછ એયસી શાનસે મેહબુબ હક આએ સુએ જન્નત,
ઝબાંસે હુર ગીલમાં કે સદાએ આફરીં નીકલી.
નબીકે શરબતે દીદારસે સયદી નહી હોતી,
ખુલી જબ આંખ દીલ બોલ મેરી હસરત નહીં નીકલી.
કલીમ અછકે દીખાએ તુમને જાહેર નાઅતે એહમદમે,
ઝબાંસે હર સુખંદાકે સદાએ આફરીં નીકલી.

ગઝલે—અનવર.

હુક ઉઠતી હય જીગરમેં શબે ફુરકત કયસી,
જાન પર દર્દને ઢાઇ, હે કીયામત કયસી.
દીલકે લેનેમેં કોઇ ફી ન નીકાલી તુમને,
દીલકે દેનેમેં યેહ તકરાર યેહ હુજ્જત કયસી.
તેરે કદમોં સે લગે રેહતે હેં ફીતને કયસે,
તેરી રફતારસે હોતી હે કીયામત કયસી.
હમ મેં કયા અયબ હે, અગયારમેં કયા ખુબીહે
ઉનસે ઉલફત હે તુમહે હમસે હે નફરત કયસી,
લડતી ફીરતીં હેં ઝમાનેસે તુમ્હારી આંખેં.
ફીતના અંગે ઝોને ઢાઇ હે, કીયામત કયસી,
વો હે તલવાર હેં જા બાઝ હેં ઓર મકતલ હે.
શગલ દીન રાતકા જબ યેહ હોતો ફુરસત કયસી.
તોબા મયખારોં કે સમઝાને સેકી વાઇઝને,
મોતે નાદાનને ઝય પાઇ હીદાયત કયસી.
ખીંચકી દીલપે તસવ્વરને કીસીકી તસવીર,
નીકલ આઇ હે યેહ તસ-કીનકી સુરત કયસી.
દોસ્તી રેહ ગઇ મતલબકી ફકત અય અનવર,
ઉઠ ગઇ હાએ ઝમાનેસે મોહબ્બત કયસી.

ગઝલે રમઝાન—કવ્વાલી.

હુસ્ન તેરા અય સનમ આખિર ફના હો જાયગા,
છોડ દે અપના વતન આપહી એકલા જાયેગા.

હર ઘડી મત જાંચના તુમ માનલો મેરા કહા,
ચાહની ધુપ લાગગી મેલા બદન હો જાયેગા;
ફુલકે ઢેલે કબ્રપર મેરી નમારે અય સનમ,
ખાક છીન છીન કરગિરે મેલા કફન હો જાયેગા,
બાદ મરનેકે મેરીયે લાક મિલતેકી નહી,
હડડીયાં મેરી ચબાનેકો હુમાલે જાયગા.
દિલમેં આતા હય કે દમમેં કુ કહું કોઇ તુરકે,
યે ખિયાલ આતાહય મુસા બે વતન હો જાયગા.
ઇશ્કતો ઝાહિર કીયા તુને અય રમઝાં શોકસે,
દનયુતોં મેં હુંડનેસે કયા ખુદા મીલ જાયગા.

ગઝલે હુસન—કવ્વાલી.

અય જા મેરી આંખોપે યે અહન નઝરી કયું હે
તુમ બામપર આએ હો યે જલવગરી કયું હે
જીસને તુઝેહ દેખા હે હોશ ઉસ્કે બજા કબ હે
ચીતવન તેરી ઓ ઝાલીમ જાદુસે ભરી કયું હે
અય ચશ્મ જંએ ગમમેં કુછ શરમભી લાઝીમ હે
તુફાન બપા હોગા યે નવહગરી કયું હે
મદ્ય ધ્યાનમેં કીસ બુતકે ભુલા હું દોઆલમકો
દીલ મેહવે નમાશાહે યે દરદેસરી કયું હે
કયા ચુટકીયાં લેતા હે તીરે નીગહે જાનાં
આંખોસે રવાં નાદીર ખુને જીગરી કયું હે

શએર { અકુમભી આઉનેમેં ચાર ઘડી બાદ આયા
બડ ગઇ હદસે સીવા ઉનકી નઝાકત કયસી

ગઝલે—મજનું.

હુસન સે શરમીન્દા કરદું માહે તાબાં તો સહી,
આહસે ગરદું કા કરદું ચાક દામાં તો સહી.
લસ લબે નાઝુક પે સુરખી પાનકી આને તો દો,
કૌડી કોડી કો બીકે લાલે બદખશાં તો સહી.
તુ જો કાતીલ ખેંચકર લાટા હય મેરે સરપે તેગ,
કુન્દ કરદું અય તેરી શમશીર બુરરાં તો સહી.
અય વોહ લયલા હું જો મુઝકો દેખ લેવો એક નેઝર,
છાને મજનું કી તરહ ખાકે ને ગીરે બાં તો સહી,

કુવ્વાલી અકબરે.

નારમે નુર જલવા નુમા હો ગયા,
થા જો દોજખ ચમન ખુદાકા હો ગયા.
એક કી ખાલ મુલતાં મેં ખેચી ગઇ,
એક કલીવરમેં હદપર રીદા હો ગયા,
એક દહેલી મેં જાકર નીજામી હુવા,
એક ગંજે સકર બા ખુદા હો ગયા,
એકકા જીસમ કીડો ને છલની કીયા,
એક આરેસે ચીર કર ફના હો ગયા.
એક દારે શરીયત પે ખીચા ગયા,
એક કા તેગસે શર જુદા હો ગયા.
એક અરસે બરી પર ખુદાશે મીલા,
એક આદમ સે બર હક ખુદા હો ગયા.
એક કલદર હુવા એક ખાજા કુતબ,
એક કો મર તબા ગોસકા હો ગયા.
એક લેયેતી કે ગમ મે હુવા મુબતેલા.
એક શીરી કે ગમસે ફના હો ગયા.
જો ન દેખથા વો હકને દીખલા દીયા;
એક પયદા હુવા એક ફના હો ગયા.
એક કે હલક તીસન પર ખંજર ચલા
એક કા જહેરસે ખાતમા હો ગયા.

કવ્વાલી.

તુ જો અલ્લાહકા મેહબુબ હુવા ખુબ હુવા.
યા નબી ખુબ હુવા ખુબ હુવા ખુબ હુવા.
શબે મેઅરાજ યકુ કહેતેથે ફરિસ્તે બાહમ,
સુબને તાલીબો મતલુબ હુવા ખુબ હુવા.
અય શહિન્શાહે રસુલ ફખરે રસુલ ખતમે રસુલ
ખુબસે ખુબ ખુશ અસલુબ હુવા ખુબ હુવા,
હશ્રમેં ઉમ્મતે આસીકો ઠિકાનાકી નથા,
બખ્શવાના તુજે મરગુબ હુવા ખુબ હુવા.
હુરને યહુશ્રમેં લેરા નુરથા અય નુરે ખુદા,
ચારએ દીદમે મજબુબ હુવા ખુબ હુવા.

ફખર આદમકો ન હોતા જો રિસ્તા હોતા,
બની આદમ કો જો મનસુબ હુવા ખુબ હુવા
દામ હય રોઝે કયામત મેરી શર્મ ઉસકે હાત,
મેં ગુનાસોંસે જો મેહજુબ હુવા ખુબ હુવા.

ગઝલ.

દહેરમે આદમસે પહેલે કયા મુસલમાની નથી,
કયા કીસીને ઝાત ખાલીકહીબી પહચાન નથી,
આલમે અરવાહમે કયાથા જો ઉસ્યાની નથી,
રંગ અયસા થકુ વજબ થકુ તરહે ઇન્સાની નથી,
ખાક લયલાકે લીએ બે વારતા છાની નથી,
ઇસમેંબી મજનુંકી દાનાઇથી નાદાની નથી.
જાને શીરીં કોહકનને દી ફના મજનું હુવા;
આશકોકી જાનતો ઇસ્તરહસે જાની નથી.
કર દીખા મજબુર દોનોંકો જનાબે ઇશ્કને,
કૈએસતો સોદાઇથા લયલા તો દીવાની નથી,
ક્રિસ્તરહ ચમતી છુરી હલકે જબીહુલ્લાહ પર.
યહે તો એક ગમ્જાથા મેરા કુછ વોહ કુરબાની નથી
હોગયા ખુને તમન્ના બિન્વત હમ જખમી હુવે,
એક ઇધર ગમ્જા લીએથા ચીને પેશાની નથી.

ગઝલ

લજ્જતે ઇશ્કસે વાકીફ નહી ઉલફત વાલે,
મરમીટે ઇસ્કમેં આજાર મોહોબત વાલે.
ઇશ્કવાલે હયેં જમાનેમેં હીમાકત વાલે.
હમ કીસી ચશમ ફીસુગરકે નહીં મતવાલે.
છોડકર તજ્ઝીરે ગેર ખલીશ પેદા કી,
કભી આમસે બએડ ન મોહબત વાલે.
ઇન હસીનોંકી નહી દીલકો હમારે પરવા.
નાજ ઓરોંપે કરે સાંવલી સુરત વાલે.
ઇસ મરજકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ,
ખાકમેં મીલગયે આજાર મોહબત વાલે,
સબસે પેહલહી વો બખ્શેગા ગુનાહગારોંકો,
નાજ કીસ બાતપે કરતે હયે મોહબત વાલે.

કબ હમેં હયે કીસી મહેરૂકી તમના એહસાન,
સબસે કામ લીયા કરતે હએ ગેરંત વાસે.

ગઝલ—ગરીબ.

કીસ કદર મંયે જો કરૂં શાર બડાઇ તેરી,
અકલ હયેરાન હએ મેરી દેખ સફાઇ તેરી,
આફરીં કહીએ મીયાં મેરે મુસવ્વરકે તંઇ,
જીસસે ઇસ ખુબીસે તસવીર બનાઇ તેરી.
ક્યા કરૂં કીસસે કહું કૌન કરેગા આસા,
સખ્ત મુશ્કીલ હએ મેરે હમઝ જુદાઇ તેરી
યે જુદાઇ જો જહાંબીચ ન હોતી પેદા
યા ખુદા ખાલી ન રહેતી યે ખુદાઇ તેરી
રોઝે મહશરકો ખુદા પુછેગા સબતીસ મુઝે
તો મએ અએ દોસ્ત દીખાઉંગા દોહાઇ કેરી
યા મોહમ્મદ તેરા દરકોઠ કંહા જાએ ગરીબ
બાદશાહીસે તો બહેતર હએ ગદઇ તેરી

ગઝલ—નઝીર.

હમતો આશક હંએ તેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
તુમસે કમ દેખે હએ મહબુબ સતાને વાલે
બંદકર ક્યેદ મોહબતમે ખબર લી ન મેરી
દનમેં જીરકે ફંસે દામ છુટાને વાલે
કલ શબે વસ્લમેં ક્યા જલ્દ બજીથી ઘડીયાં
આજ ક્યા મારગએ ઘડીયાલ બજાને વાલે
કલ જો રસતેમેં મુલાકાત હુઇ તો યું કહા
ક્યાં જાતેહો તરેહદાર જલાને વાલે
ગુઝરી મુદ્દતકે મેરે સાથ લીપટને નહીં આએ.
કહા હુએ યા ગલે અપને લગાને વાલે,
યું તો ઓકાત ગુઝરતી હએ મઝેદારીમે,
ન મીલે ચયેન મઝેદાર દીખાને વાલે
અબકે મીલનાહો નઝીર યારસે જાકે કહેના,
ક્યા ભલા હમ ન રહે યાર બુલાને વાલે,

ગઝલ—કલંદર.

તુજેહ હુએ શોક મીલનેકા તો હરદમ લગાતાજા,
જલાકર ખુદ શોક નુમાઇકો બસમ તનપર લગાતાજા,
પકડકર ઇશ્કકી જાડુ સફાકર હુજરએ દીલકો,
ધુંઇકી ધુલકો લેકર મુસલ્લા ઉડાતા જા.
મુસલ્લા ફાડ તસબીહ તોડ કીતાબે દાલ પાનીમે,
પકડ દસ્તમએ પરસ્તોકા ગુલામ ઉનાકા કહાતા.
નમર ભુખા ન રખરોઝા નજા મસજીદમેં શીજદાકર.
વઝુકા તાડકે કુછા શરાબે શોક પીતાજા.
ન હોમુલ્લા ન હો, બામન ધુઇકો છોડ નકર પુજા.
હુકમ નાના કલંદરકા અનલહક તુ કહાતાજા.

ગઝલ—ઝફર.

સુફીયોમેં હું ન રીન્દોસે ન મયે ખારોમે હું.
અએ બુતો બંદા ખુદાકા મઍં ગુન્હગારોમેં હું.
જો લેતાં હુએ વો બસ ફેર દેતા હુએ મુજેહ,
મએ અજબ એક જીનસે નાકારા ખરીદારોમે હું
ગાલીયા દો યા નીકલવા દો તુમ અપને બઝમસે
યેક મુદદતસે તુમારે સબ સઇદોસે નમુદારોંમેં હુ
મેંદી મીલ્લત હુએ મોહબ્બતમેરા બઝહબટસ્કહુયે,
ખ્વાહા હું મએં કાફરોમે ખ્વાહા દીનદારોમે હું
ના કોઇ મુનીસ હુયે મેરા ના કોઇ ગુમગુસાર,
ગમહી મેરા યાર હુયે મએં ગમકે ગમખ્વારોમે હું
અએ ઝફર મંયે કયા બતાઉં તુજસે જો કુચહુંસે હું
લેકીન અપને ફકરેદીકિં કફશ બરદારોમેં હું.

ગઝલ—વલી.

દીલ લગા યારસે ઉસ દીલકા છુડાના મુશકીલ,
ઇશ્કકા ઝખમ લગા ઉશકા સીલાના મુશકીલ,
ઝુલ્ફ હુએ દામે બલાઝુલ્ફ હુએં દો કાલે નાગ,
જીસકે તંઇ નાગ ડસા ઉસકા જીલાના મુશકીલ,

ગઝલ—રીંદ.

બરબાદ ન જાએગી યે ફરીયાદ હમારી,
કોઇ તો સુનેગા દીલે ના શાદ હમારી.
ઉઠ જાએંગે જબ હમતો હમે યાદ કરોગે,

ભુલે હુએ અર્સે હો અબસ યાદ હમારી.
થરા રએગે ચર્ખ ફરીશ્તે સભી સુનકર,
તાઅર્શ જો પહોંચી કભી ફરીયાદ હમારી.
અછ્છા નહીં હરવકત અસીરોંકા સતાના,
પડજાએ કહીં આહ ન સય્યાર હમારી.
રીનદાના કલામ અપના પસંદ આતા અયેરીંદ
અક્સર ગઝલેં પડતે હુએ ઉસ્તાદ હમારી,

ગઝલ–ખામોશ.

તુ ન કર અપને લીયે તદબીર અપનને હાથસે,
કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
ગબ્રકો કર રામ રામ ઓર શેખમાહીકો સલામ,
હકને ખીંચી હયે હરયેક તસવીર અપને હાથસે.
કલબ અપના સાફ કરલે સોના રૂપા હયે ચેહી.
ફેંકદે પારસકે તંઇ અકસીર અપને હાથસે.
કબ્રપર મજનુકો જાને લએલી ગર દામન ફુશ.
લાશ નીકલેગી કફનકો ચીર અપને હાથ.
દામને આલુદાહ અયે ખામોશ હોતો કચ અજબ
પાક કરદેં રઝરતે શબ્બીર અપને હાથસે.

ગઝલ વફા.

સર્દ હોજાએ કીસીકા ન કલેજા ઠંડા,
હમ તો જલ જલકે મરે દીલહો તુમારા ઠંડા.
આગ સીનેકી મેરે અબતક ન બુજા અંએ સાકી,
કોઇ જામ ઓર પીલાદે મુજે ઠંડા ઠંડા.
આ ચીમટ જા મુજે કાફુરી અંગરખા પહેને,
ગરમીએ વસ્લસે હોજાગ્એ કલેજા ઠંડા.
અબ તો તાઝીમ હયે કરે સએરે ગુલીસતાં ચક્કર,
અબરે આરાં ને કીયા બાગકા રસ્તા ઠંડા.
ગર્મ હોતી હયે બગલ મયરોંકી હમ જલતે હયે,
અયે વફા ખાક હો અપના દીલે શયદા ઠંડા.

ગઝલ આશીક.

દોનો રૂખસાર માહ પારે હંએ,
અબરૂ ઓર ખાલ ચહિ તારે હંએ.
હમને દો બોલ કહકે હારે હંએ,
તુમ હમારે હો હમ તુમારે હંએ.
નહીં ખુદે અરકકી ચહેરે પર,
ચાંદકે ગીર્દ યે સીતારે હએ.
એક બારી તો ખ્વાબમે આવે,
કબસે મુશતાક હમ તુમારે હએ.
અયેન મજલીસ મેં આંખ મારે હો,
સચ બતાઓ યે કયા ઇશારે હંએ.
રાતે કાટી હએ તારો ગીન ગીન કર,
તીન્કે ચુનચુનકે દીન ગુઝારે હએ.
જીન્કો કહેતે હએ ગોલ સહેરાઇ,
વોહ મેરે આહકે શરારે હએ.
પેચમે કીસકો લાઓગે સાહીબ,
બાલ કીસકે લીએ સવારે હએ.
દીલે બેતાબકો દોનીમ કીયા,
તરી અબરૂ નહીં યે આરેહએ.
આશીક હોનેસે ઉસ પરીરૂકે,
હોગએ સબ અદુ હમારે હએ.

ગઝલ રીંદ.

જો જીસકે હકમેં સમજાવો બહેતર બનદીયા,
મુજકો ફકીર તુજકો તવંગર બના દીયા.
ખાલીકને એક એકસે બહેતર કીયા હયે ખલક,
દારા કોઇ કીસીકો સીકંદર બનાદીયા.
ગાફીલ મુકામે રશક નહી જાએ શુક હએ,
સોસે બુરા તો એકસે બહેતર બનાદીયા.
સાહીબ કમાલ રખતે હએ અકસીરકા ખ્વાસ,
ચટકી ઉઠાઇ ખાકકી ઓર ઝર બના દીયા.
ગરદન અબ્રો તોક ખાકમેં ઝંજીર ડાલી રીંગ,
સોદાયુંકો અપને યે ઝેવર બના દીયા.

આતશે ઇશ્કને બોહતોંકા કીયા ખાના ખરાબ.
આગ દરીયાકો લગી ઉસકી બુજાના મુશકીલ.
તીફલ નાદાન હઠીલા મેરા દીલ અએ પયારે,
મકતબે ઇશકમેં તઆલીમ દીલાના મુશકીલ.
જો ઉમર યાદમે ગુઝરી સો ગનીમત જાનો,
સોગયા ઇશકમે ફીર ઉસકા જગના મુશકીલ.
હાથસે બાત ગઇ ઉસકા ફીર આના મુશકીલ.

ગઝલ દાગ.

સીતમહી કરના જફાહી કરના નીગાહે ઉલફત કેભી ન કરના,
તુમે કસમ હયે હમારે સરકી હમારે હકમેં કભી ન કરના
હમારી મઇયતપે તુમ જો આના તો ચાર આંસુ બહાકેજાના,
ઝરા રહે પાસ આબરૂભી કહીં હમારી હસી ન કરના.
લીએતો ચલતે હંએ હઝરતેદીલ તુંમેભી ઉસ અનજુમનમેલેકીન,
હમારે પહેલુંમેં બએઠકર તુમ હમીસે પહેલું તહી ન કરના.
નહીં હએ કુછ કતલ ઉનકા આસાંયે.સખ્તજા હએ બુરીબલાકે,
કઝાકો પહેલે શરીક કરના યે કામ અપની ખુશી ન કરના.
હમ એક રસતા ગલીકા ઉન્કે દીખાકે દીલકો હુએ પશેમાં,
યેહ હઝરતે ખીઝરકો જતાડો કીસીકી તુમ રહબરી ન કરના.
બુદી હએ દાગ રાહે ઉલફત ખુદા ન લે જાએ અયેસે રસતે,
જો અપની તુમ ખયેર ચાહતેહો ભુલકર દીલ લગી ન કરના.

ગઝલ વલી.

અએ સનમ વાસતે અંલ્લાહકે જાતે જાને,
ખુબ હોતા જો ઝરા આંખ મીલાતે જાને.
કયા હુઇ હમસે ખતા કુચતો કહો અયે સાહીબ
ગાલીયાં દેતે હો કીયુ મુફતમેં જાતે જાને.
હકમેં ઇસ આશીકે જાંબાઝકે બહેતરહોતા,
યેક ઠોકર ઇસે ગર આપ લગાતે જાતે.
અજર અલ્લા હસ તુમ હશરમેં ઇસકા પાતે.
દીલે મુઝતરકો અગર મેર મનાતે જાતે,
હયેફ સદ હયેફ ગઇ ઉમર વલી હસરતમે,
ઉસ પરીરૂને ન દેખા કભી જાતે જાતે!

ગઝલ આશીક.

કતલ મત કરના મુઝે તેગો તબરસે દેખના.
બસ કીફાયત હયે તેરા તીરછી નઝરસે દેખના,
દયેરસે મુશતાર બયેઠે હંએ તેરે દીદારકે,
આજ હમકોભી ઝરા સીધી નઝરસે દેખના,
દેખીએખ્ત કાસીદ અબતલક એયા નહી.
દોસતો કોઇભી આતા હએ ઉધરસે દેખના,
સુન ચુકે નાલે હમારે બુત તો કહેને લગે,
યે સદા રોનેકી આતી હએ કીદરસે દેખના.
મરગયા આશીક તુમારાહો હુવા કીસ્સા તમામ,
કોઇ દમમે આએગા લાશા ઇધરસે દેખના.

ગઝલ અહસન.

હમે જબ-દેખતે હયે ઉનકો ઉલફત આહી જાતી હએ,
મસલ સચ હએ કે મુહ દેખેકી ચાહત આઇજાતી હએ.
બશરકો ચાહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે.
કીસી દીન કામ યે સાહીબ સલામત આહી જાતી હયે,
અદાવત હો ગઇ હએ ઉનકો કહેનેસે રકીબો કે,
જબ આ જાતા હએઝી કરઅપના મોહબ્બત આહી જાતી હયે.
અબસકરતાહએ અએ નાસેહ નસીહત ઇશક બાઝીમે.
જવાની મેં હસીનોંપર તબીયત આહી જાતી હએ,
ગમો ને ગોકે અહસનકો ધુલાકર દીયા કાંટા,
લબોંપર ચાહ અયે યારો બદીકકત આહી જાતી હએ,

ગઝલ અલી.

ચહેરએ અહમદ નઝરઆતા નહીતાયે કીસમત કામ બતજાતા નહી,
આપકી ફુરકતમેં ઇશ્ક લાચારકો યા રસુલલ્લાહ ચેનઆતા નહી.
હો ગઝારે મુસતફા પેશે નઝર યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
યા નબી આઉં મદીનેકી સતરેહ સાથ અપને કોઇ લેજાતા નહી,
ચેહરએ અહમદકા જો હયે શેફતા વો કભી સુએબુતા જાતા નહી,
આશીકે અહમદહું મ એસએ શેખજી આપકા કહેના મુજેભાતા નહી,
દેખું ફીરમએ રોઝએ શાહેઅરબ બખ્તઆએઆશી બદલ જાના નહી,

ગઝલ ઝફર.

યારથા ગુલઝાર થામ એથી ફેઝાથી મંયે ન થા,
લાએકે પાસ જાના કયા હીનાથી મયે ન થા,
હાથ કીયું બાધ મેરે છલ્લા અગર ચોરી ગયા,
યે સગપા શોખીએ દુઝે હીનાથી મએ નથા,
નાતવાનીને બચાઇ જાત મેરી હીજરમેં.
કોનકોને દરતે ફીરતી કિઝાથી મએ ન થા.
ખુદીમે લેલીયા સા ખતા કીજે મઆફ
ચેદીલે બેતાબકી સાહબ ખતાથી મયે ન થા.
મે અસીસકા રહે ગયા ઓર મરગયે ફરહાદો અયેસ
કયા ઉની દોનો હિસ્સેમેં કઝાથી મયે ન થા.

ગઝલ કબાક.

હઝાર દીલસે હું તુજપર ફીદા ખુદાકી કસમ,
મુદામ દરપે હું મેરે ગદા ખુદાકી કસમ.
નહી હું યાદસે બાહિર તેરે ઝરા એકદમ,
તુખ્વા રહમ કરે યા નીગાહે કહરે સનત,
તું ખ્વા રહમ કરે યા નીગાહે કહરે સનત;
નહોંગે તુજસે મએ હરગીઝ જુદા ખુદાહી કસમ
તાઉમર લીખુંગી અલતાફ તેરે બરકાગઝ.
નહોવે શમા મેરેસે અદા ખુદાકી કસમ.
હમેશા રખતીથી દીલબર આર દીલમે.
મીલાદે યારકો મેરે ખુદા ખુદાકી કસમ.

ગઝલ તમન્ના.

દીલમેં વહશતકા તકાઝા હએ મચલ જાનેદો.
ઝબત કહેતા હએ કે ટલ જાએતો ટલ જાનેદો.
મએ કશી ખુબ કરો તોબાકી જલદી ઇતની,
ઠયેરો ઠયેરો ઝરા કાતીલકો સંભલ જાને દો,
હસરતો યાસ તમન્ના તુમેં વહશતકી કસમ,
બીટ છોડો મુજે જંગલકો નીકલ જાને દો.
વસ્લકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમે લાખો,
હોસલે દીલકે મેરી જાન નીકલ જાને દો.

સમાપ્ત.

તૈયાર છે   તૈયાર છે   તૈયાર છે

આજ દીન સુધીમાં બહાર નહિ પડેલી એવી,

ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ. ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮ કમ્પલીટ.

કીંમત રૂા. ૩-૮-૦   વી. પી. ખર્ચ જુદું.

ચાલુ જમાનાને અનુસરી તદન નવીજ ઢબ છબથી અત્યાર સુધીમાં કદી બહાર નહી પડેલી એવી "અપ-ટુ-ડેટ" સીલેકસનથી સંગ્રહ કરેલી હમારી ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા જરૂર ખરીદજો. એકવાર આ બુક હાથમાં આવવાથી ફરી બીજી બુકો ખરીદ કરવાનું ભુલી જશો. માટે એકવાર હમારી બુકો ખરીદ કરવાને ભલામણ છે.

આ ગાયનો અત્યાર સુધીમાં બહાર પડેલા બીજા ગાયનો કરતાં એકેક કરતાં ચઢી આતાં છે. અને તેમાં પ્રખ્યાત ગાનારીઓના મીઠા મધુર મનપસંદ ગાયનનો જથો એકઠો કરવામાં આવ્યો છે. તે લેવા કદીપણ તમારૂં મન પાછું હઠાવશો નહિ.

એકવાર મંગાવી ખાત્રી કરો.

મળવાનું ઠેકાણું.

બુકસેલર લલ્લુભાઈ નારણદાસ લીમડાચોક-સુરત.

તૈયાર છે　　　તૈયાર છે　　　તૈયાર છે

ધી ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮.

કંપલીટ ૨૦૦૦ ગાયનોનો મોટો જથ્થો.

આ અમારૂં સ્પેશીયલ શીલેકશન ખાસ ચુંટી કાઢેલું સુકુ ભરીને રૂપીયા ખરચતાં એકઠું ન કરી શકાય તેવા પ્રમાણનાં ગાયનોનો એક એકથી ચડતી ચીજોનો સંગ્રહ કરેલો છે.

બહુજ તાકીદથી ટુંક સમયમાં છપાઇ તૈયાર થઇ છે.

કીંમત ફક્ત ત્રણ રૂપીઆ આઠ આના.

વી૦ પી૦ ખર્ચ જુદું.

આ શીલેકશન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રખ્યાત નાટકો માંહેલા જાણીતા માનીતા અને લોકપ્રીય ચુનંદા એકટરોએ ગાયલાં ગાયનો, પ્રખ્યાત ગવૈયાઓ અને ગાનારીઓના મીઠા કંઠ સ્વરમાંથી ગવાયલાં દીલપસંદ, રાગ રાગણી સાથેના ભરપુર મધુર ગાયનો ભરેલાં છે.

તાકીદે મંગાવો. વહેલો તે પહેલો,

જ્ઞાન સાથે ગમ્મત આપનાર ધાર્મીક પુસ્તક ભાગ્યનો પારસ કીંમત માત્ર રૂપીઆ બે.

ઓર્ડર આપવાનું ઠેકાણું:—

મેસર્સ લલ્લુભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન્સ.

લીમડાચોક સુરત.